

get. Det kan maaffee være behageligt at tilstoppe begge Dreene, for ikke at høre hvad der ikke ser skærfomment; men derfor blive dog Begivenhederne og Forholdene de samme, og jeg troer derhos, at det er en Blygt, der paa ligger enhver dansk Rigsdagsmand, at modtage saadanne Dplysninger, at søge at staffe sig den størst mulige Indsigt i og det klareste Begreb om Tingenes Tilstand og Forholdene i det Hele. Er det Tilfældet, at man har en ubetinget Tillid til Ministeriet, saa at man siger: Jeg er sikker paa, at saaledes som Du gjør det og hvordan Du end gjør det, vil det dog være vel gjort, og Du behøver derfor aldeles ikke at lade mig Noget vide derom, — og dersom den ærede Rigsdagsmand for Præsto (Grundtvig) — har en saadan ubetinget Tillid til Ministeriet, at han slet ikke bryder sig om at høre Meddelelserne, men erklærer, at det er det Bedste at overlade Alt i Ministeriets Haand som den, hvori Sagen nu engang hviler (Munterhed), saa gjør han og de, der tænke saaledes, bedst i at stemme mod at modtage Dplysningerne.

Det, om man overhovedet vil modtage de tilbudte Dplysninger, er det ene Spørgsmaal; det andet er om Tiden, paa hvilken en saadan Meddelelse bør skee. Der er jo nemlig tilstillet os en Deel Actstykker, som Forsamlingens Medlemmer kunne ønske at have gjenemgaaet, for at kjende ret det, hvorom de kunde ønske at modtage yderligere Dplysninger. Hvornaar man nu har sat sig saaledes ind i det, der allerede foreligger, at man kan ønske yderligere Dplysninger, kan et enkelt Medlem ikke ret vel bestemme, men det er Forsamlingen i dens Heelhed, der maa afgjøre det. Jeg kan overhovedet ikke forstaae, hvorledes man ved en saa simpel Sag og i en saa vigtig Anledning vil indlade sig paa saadanne smaa Spørgsmaal, som her ere gjorte gjældende, jeg kan ikke begribe, hvorledes man ved saadanne store og vigtige Spørgsmaal kan gjøre saadanne Indvendinger, som her er gjorte (Hør!).

Lehmann: Jeg troer dog, at der ligger en Misforstaaelse til Grund for, hvad den sidste ærede Taler har ansørt, en Misforstaaelse, som jeg ikke skjønner at være foran-

diget fra den anden Side. Jeg troer ikke, at der kan være den snerreste Tvivl om, at enhver dansk Rigsdagsmand maa ønske at komme til en muligt klar Erkjendelse af, deels hvorledes Stillingen er, og deels ved hvilke Foranstaltninger man agter at møde samme, og navnlig troer jeg ikke, at den ærede Taler, til hvem der er sigtet, i den Henseende har kunnet paadrage sig nogen Misforstaaelse (Nei!). Men netop, fordi dette er saa umaadelig indlysende, at det Modsatte næsten ikke kan tænkes, netop derfor maa jeg tilstaae, at det ogsaa fra det første Dieblit, jeg hørte dette Forslag anmeldte, er forekommet mig at grændse til det Comisse, at vi her ved en Botering skulde afgjøre, om vi ville modtage de Dplysninger, som det i allerhøieste Grad maa være vort Ønske og vor Blygt at modtage (Hør!), og som paa den anden Side Regjeringen maa ansee det for sin constitutionelle Blygt og ligefremme personlige, jeg maatte næsten sige, Samvittighedsnødvendighed at meddele Thinget; thi vel kan den derved ikke vælte Ansvarer fra sig over paa Rigsdagen, men netop under saadanne vanskelige og ansvarfulde Forhold maa det for Regjeringen være ikke mindre nødvendigt end for os at søge at tilveiebringe den størst mulig Samstemning og Samvirken mellem Regjeringen og den constitutionelle Magt. Jeg skal derfor henstille til den ærede Formand, om han ikke, i Tilfælde af at det ikke fra nogen Side modsiges, efter de Udtalelser, der her ere faldne, anseer sig berettiget til, efter nærmere Aftale med Regjeringen, at beramme en Dag til selve Meddelelsens Foretagelse, naturligtvis aldeles uden Præjudice for det Spørgsmaal, om det skal skee i et hemmeligt eller offentligt Møde (Hør!), hvorved jeg dog strax skal bemærke, at hvis Regjeringen erklærer kun at kunne afgive sine Meddelelser i et hemmeligt Møde, da vil jeg for mit Vedkommende modtage dem ogsaa under denne Form, idet det i ethvert Tilfælde staaer til Thinget, dersom det troer at skyldes sin egen Stilling og Landet noget Saadant, senere under en eller anden Form at fremkalde en offentlig Forhandling, som knytter sig dertil. Altsaa selv i et hemmeligt Møde vil jeg modtage dem, dersom